

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 15 lipca 2021 r.

DIH-2.707.31.2021.CS

DECYZJA DIH-2 NR 124/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w zw. z art. 189k § 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz.U. z 2021 r. poz. 735, zwanej dalej: kpa), w zw. z art. 60 i art. 67 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (j.t. Dz.U. z 2021 r. poz. 305, zwanej dalej: ustawą o finansach publicznych), w zw. z § 7 i 9 rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie naliczania odsetek za zwłokę oraz opłaty prolongacyjnej, a także zakresu informacji, które muszą być zawarte w rachunkach (j.t. Dz.U. z 2021 r. poz. 703) oraz w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz.U. z 2020 r. poz. 1706 zwanej dalej: ustawą o Inspekcji Handlowej)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 26 kwietnia 2021 r. złożonego przez – reprezentowanego przez pełnomocnika - przedsiębiorcę Jacka Żygadło prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą HANDEL – USŁUGI JACEK ŻYGADŁO w Widuchowej – od decyzji Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 13 kwietnia 2021 r. nr POK 37/2021, odmawiającej umorzenia w całości administracyjnej kary pieniężnej w wysokości 10 000 zł (słownie: dziesięć tysięcy 00/100), jak również odmawiającej rozłożenia jej na raty.

postanowił

- I. uchylić zaskarżoną decyzję Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 13 kwietnia 2021 r. nr POK 37/2021, odmawiającą umorzenia w całości administracyjnej kary pieniężnej w wysokości 10 000 zł (słownie: dziesięć tysięcy 00/100), jak również odmawiającą rozłożenia jej na**

raty, nałożonej decyzją Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 31 grudnia 2019 r., WPN.8361.187.2019 i następnie utrzymaną w mocy decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 21 kwietnia 2020 r. nr DIH-2 Nr 53/2020;

II. orzec o udzieleniu ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej wymierzonej decyzją Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 31 grudnia 2019 r., WPN.8361.187.2019 i następnie utrzymanej w mocy decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 21 kwietnia 2020 r. nr DIH-2 Nr 53/2020 przez rozłożenie jej na 10 rat, płatnych:

- 1) pierwsza rata płatna w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji w kwocie 800,00 zł tytułem zaległej administracyjnej kary pieniężnej,
- 2) druga rata płatna w terminie 44 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji w kwocie 800,00 zł tytułem zaległej administracyjnej kary pieniężnej,
- 3) trzecia rata płatna w terminie 74 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji w kwocie 800,00 zł tytułem zaległej administracyjnej kary pieniężnej,
- 4) czwarta rata płatna w terminie 104 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji w kwocie 800,00 zł tytułem zaległej administracyjnej kary pieniężnej,
- 5) piąta rata płatna w terminie 134 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji w kwocie 800,00 zł tytułem zaległej administracyjnej kary pieniężnej,
- 6) szósta rata płatna w terminie 164 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji w kwocie 800,00 zł tytułem zaległej administracyjnej kary pieniężnej,
- 7) siódma rata płatna w terminie 194 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji w kwocie 800,00 zł tytułem zaległej administracyjnej kary pieniężnej,
- 8) ósma rata płatna w terminie 224 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji w kwocie 800,00 zł tytułem zaległej administracyjnej kary pieniężnej,
- 9) dziewiąta rata płatna w terminie 254 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji w kwocie 800,00 zł tytułem zaległej administracyjnej kary pieniężnej,
- 10) dziesiąta rata płatna w terminie 284 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji w kwocie 800,00 zł tytułem zaległej administracyjnej kary pieniężnej,
- 11) jedenasta rata płatna w terminie 314 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji w kwocie 1000,00 zł tytułem zaległej administracyjnej kary pieniężnej,

- 12) dwunasta rata płatna w terminie 344 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji w kwocie 1000,00 zł tytułem zaległej administracyjnej kary pieniężnej.**

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 7 maja 2021 r. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie z 26 kwietnia 2021 r., złożone przez – reprezentowanego przez pełnomocnika - przedsiębiorcę (...) (dalej także: „Przedsiębiorca” lub „Strona”) wraz z aktami sprawy.

Inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej 1 października 2019 r. działając na podstawie i w zakresie upoważnienia z 1 października 2019 r. nr WPN/U-152/19, przeprowadzili kontrolę w należącym do Strony składzie opału przy (...).

Przed ujawnieniem charakteru służbowego, działając na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej dokonali zakupu kontrolnego paliwa stałego przeznaczonego do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, wprowadzanego do obrotu przez kontrolowanego Przedsiębiorcę w opakowaniach jednostkowych, tj. węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek w ilości 2 worków po 30 kg każdy. Strona za powyższy zakup wyliczyła, zażądała i pobrała należność, wydając paragon fiskalny potwierdzający dokonaną transakcję. Przedsiębiorca nie wystawił dokumentu potwierdzającego spełnianie przez paliwo stałe będące przedmiotem zakupu kontrolnego wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zwanego świadectwem jakości ani nie przekazał potwierdzonej za zgodność z oryginałem kopii świadectwa jakości dla tego paliwa stałego. Po dokonaniu zakupu kontrolnego inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej ujawnili charakter służbowy i za pokwitowaniem wręczyli kontrolowanemu Przedsiębiorcy upoważnienie do przeprowadzenia kontroli wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego. Paliwo stałe będące przedmiotem zakupu kontrolnego zostało zwrócone Przedsiębiorcy w stanie nienaruszonym za zwrotem wniesionej zapłaty.

Powyższe ustalenia, zostały zawarte w protokole kontroli z 3 października 2019 r. nr akt

kontroli WPN.8361.187.2019, podpisanym przez Stronę bez uwag. W treści protokołu kontrolowany Przedsiębiorca został poinformowany, iż na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) może zgłosić uwagi bezpośrednio do protokołu bądź wnieść je na piśmie do wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej w ciągu 7 dni od dnia podpisania protokołu. Przedsiębiorca nie skorzystał z możliwości zgłoszenia uwag do protokołu kontroli na piśmie.

Pismem z 19 listopada 2019 r. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji kary pieniężnej z tytułu niewystawiania świadectw jakości dla paliw stałych i nieprzekazywania ich potwierdzonych za zgodność z oryginałem kopii, co narusza art. 6c ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz pouczył Stronę o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Przedsiębiorcę wezwano do przedstawienia informacji o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018 poprzedzającym rok kontroli.

Strona w piśmie z 26 listopada 2019 r. wniosła o odstąpienie od wymierzenia kary z uwagi na sytuację rodzinną i finansową, która w przypadku orzeczenia sankcji uniemożliwia jej zapłacenie. Ponadto poinformowała o ilości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018.

Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 31 grudnia 2019 r. wydał decyzję WPN.8361.187.2019, w której wymierzył Stronie karę pieniężną w wysokości 10 000 zł z tytułu niewykonania obowiązków, o którym mowa w art. 6c ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw z uwagi na to, że przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, nie wystawiał dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach prawa i nie przekazywał nabywcy poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii świadectwa jakości.

Strona pismem z 3 stycznia 2020 r., odwołała się od decyzji Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 31 grudnia 2019 r., WPN.8361.187.2019 i wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie nałożonej kary pieniężnej.

Pismem z 6 lutego 2020 r. (sygnatura DIH-2.709.9.2020.PŁ) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych

w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Decyzją z 21 kwietnia 2020 r. nr DIH-2 Nr 53/2020, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję z 31 grudnia 2019 r., WPN.8361.187.2019.

Pismem z 30 kwietnia 2020 r. Strona wniosła o umorzenie kary pieniężnej w całości lub w części.

Pismem z 18 maja 2020 r. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie umorzenia w całości lub w części kary pieniężnej oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. W piśmie tym organ I instancji wezwał Przedsiębiorcę także do przekazania informacji wskazujących na wystąpienie ciężkiej sytuacji Strony oraz uprawdopodobniających skutki ekonomiczne jakie wystąpią w wyniku realizacji zobowiązania dla Strony.

Przy piśmie z 25 maja 2020 r. Przedsiębiorca przedłożył dokumenty, które w jego ocenie wskazują na wystąpienie ciężkiej sytuacji oraz uprawdopodobniają negatywne skutki ekonomiczne jakie wystąpią w wyniku realizacji zobowiązania.

Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej decyzją z 14 lipca 2020 r. nr WPN.8361.187.2019, odmówił umorzenia w całości wymierzonej administracyjnej kary pieniężnej w wysokości 10 000 zł.

Pismem z 30 lipca 2020 r. Strona – reprezentowana przez pełnomocnika - odwołała się od decyzji Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 14 lipca 2020 r. nr WPN.8361.187.2019, wnosząc o jej uchylenie i orzeczenie o umorzeniu wymierzonej kary. Zaskarżonej decyzji, Strona zarzuciła obrazę przepisów art. 7, art. 77 i art. 189k § 1 Kpa.

Pismem z 18 sierpnia 2020 r. (sygnatura DIH-2.709.55.2020.CS) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Decyzją DIH-2 Nr 173/2020 z 12 listopada 2020 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uchylił zaskarżoną decyzję Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 14 lipca 2020 r. nr WPN.8361.187.2019 i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Pismem z 21 stycznia 2021 r. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wezwał Stronę do uzupełnienia złożonego wniosku o umorzenie w całości lub części kary pieniężnej.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie, Przedsiębiorca w piśmie z 29 stycznia 2021 r. stwierdził, iż wniosek dotyczy ulgi niestanowiącej pomocy publicznej.

Pismem z 21 stycznia 2021 r. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wszczął postępowanie administracyjne w przedmiocie umorzenia administracyjnej kary pieniężnej oraz wezwał Stronę do przedłożenia dowodów na wystąpienie ciężkiej sytuacji materialnej oraz uprawdopodobniających skutki ekonomiczne jakie wystąpią w przypadku realizacji zobowiązania przez Przedsiębiorcę.

Przy pismach z 23 lutego i 3 marca 2021 r. Strona przedłożyła wezwania do zapłaty, potwierdzające zaległości płatnicze względem kontrahentów, podsumowanie księgi przychodów i rozchodów oraz wydruk potwierdzający stan środków pieniężnych na rachunkach bankowych.

Decyzją z 13 kwietnia 2021 r. nr POK 37/2021, Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej odmówił umorzenia w całości administracyjnej kary pieniężnej w wysokości 10 000 zł (słownie: dziesięć tysięcy 00/100), jak również odmawiającej rozłożenia jej na raty.

Pismem z 26 kwietnia 2021 r. Strona odwołała się od decyzji Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 13 kwietnia 2021 r. nr POK 37/2021, wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji i umorzenie administracyjnej kary pieniężnej. Zaskarżonej decyzji, Strona zarzuciła obrazę przepisów art. 7, art. 77 i art. 189k § 1 Kpa.

Pismem z 25 maja 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów poinformował Przedsiębiorcę, iż na podstawie art. 10 § 1 Kpa, ma on prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych.

Przy piśmie z 14 czerwca 2021 r. Strona przekazała kopię wydruku z systemu CEIDG, z którego wynika, że Przedsiębiorca zawiesił wykonywaną działalność gospodarczą.

Postanowieniem z 17 czerwca Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przedłużył termin zakończenia niniejszego postępowania do 16 lipca 2021 r.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Zgodnie z art. 7 Kpa, w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Wyrażona w powyższym przepisie zasada prawdy obiektywnej zobowiązuje organy administracji publicznej do ustalenia stanu faktycznego tak aby odpowiadał on rzeczywistości. Dopiero ustalony zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej stan faktyczny może stanowić podstawę rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej w myśl art. 77 § 1 Kpa, który zobowiązuje organ do wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego.

Zgodnie z art. 189k Kpa organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

§ 2. W przypadku umorzenia zaległej administracyjnej kary pieniężnej umorzeniu podlegają także odsetki za zwłokę w całości lub takiej części, w jakiej została umorzona zaległa administracyjna kara pieniężna.

§ 3. Właściwy organ, na wniosek strony prowadzącej działalność gospodarczą, może udzielać określonych w § 1 ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej, które:

- 1) nie stanowią pomocy publicznej;
- 2) stanowią pomoc de minimis albo pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie – w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących przepisach prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis;
- 3) stanowią pomoc publiczną:
 - a) mającą na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi,
 - b) mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce,
 - c) zgodną z zasadami rynku wewnętrznego Unii Europejskiej, której dopuszczalność została określona przez właściwe organy Unii Europejskiej, udzielaną na przeznaczenie inne niż wymienione w lit. a i b.

§ 4. W przypadku pomocy publicznej określonej w § 3 pkt 3 lit. a i b ulgi, o których mowa w § 3 pkt 2, mogą być udzielane, jeżeli w przepisach odrębnych zostały określone szczegółowe warunki udzielania tej pomocy, zapewniające jej zgodność z zasadami rynku wewnętrznego Unii Europejskiej.

§ 4a. Do pomocy publicznej, o której mowa w § 3 pkt 3 lit. c, przeznaczonej na restrukturyzację, stosuje się:

- 1) w zakresie warunków udzielania tej pomocy:
 - a) w przypadku przedsiębiorcy, wobec którego jest prowadzone postępowanie restrukturyzacyjne - przepisy ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne (Dz.U. z 2019 r. poz. 243, z późn. zm.),
 - b) w przypadku przedsiębiorcy, wobec którego nie jest prowadzone postępowanie restrukturyzacyjne - przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 139a ust. 4 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne;
- 2) w zakresie trybu udzielania tej pomocy - przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 139a ust. 4 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne.

Z treści powyższego przepisu wynika, że w przypadku złożenia wniosku o udzielenie ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez stronę prowadzącą działalność gospodarczą, organ jest zobowiązany ustalić, czy ulga, o którą wnioskuje strona stanowi pomoc publiczną. W przypadku, gdy wnioskowana ulga nie stanowi pomocy publicznej organ może rozpatrzyć wniosek strony w oparciu o przesłanki art. 189k § 1 Kpa, co ma miejsce w niniejszym postępowaniu. Przedsiębiorca jest mikroprzedsiębiorcą prowadzącym lokalnie działalność gospodarczą, która nie ma wpływu na wymianę handlową między państwami.

Cytowany powyżej przepis art. 189k § 1 Kpa uzależnia jednak zastosowanie ulg od spełnienia jednej z dwóch przesłanek, a mianowicie przypadku uzasadnionego ważnym interesem publicznym lub przypadku uzasadnionego ważnym interesem strony. Istota sprawy sprowadza się zatem do tego, czy w niniejszym postępowaniu spełniona została jedna z ww. przesłanek.

Jak wynika z treści odwołania, Strona stoi na stanowisku, iż w niniejszym postępowaniu zastosowanie będzie miała przesłanka ważnego interesu strony.

Odnosząc się zatem do przesłanki ważnego interesu strony, należy stwierdzić, że pojęcie to nie posiada definicji ustawowej, a zastosowane określenie ma charakter ogólny. W związku z powyższym, bardziej szczegółowej definicji należy poszukiwać w orzecznictwie sądów administracyjnych. „Ważnego interesu” strony nie można utożsamiać z subiektywnym odczuciem przedsiębiorcy, przekonaniem o potrzebie skorzystania z ulgi, w tym spowodowanym dolegliwością płacenia podatków” (I SA/Kr 696/09). „Ważny interes strony zachodzi w sytuacji, gdy z powodu nadzwyczajnych przypadków losowych nie jest on w stanie uregulować zaległości” (I SA/Ol 104/09). Przywołane orzeczenia pozwalają szczegółowo określić, co składa się na pojęcie ważnego interesu strony. Od strony, która podejmuje działalność gospodarczą powinno się oczekiwać przewidywania konsekwencji swoich działań i tego, że w toku jej prowadzenia mogą wystąpić trudności, które powinny być uwzględniane w planie podejmowanej działalności gospodarczej. Wnioskodawca powinien zważać na wysokość dochodów, obciążenia oraz zabezpieczyć środki na ten cel. O zaistnieniu ważnego interesu strony uzasadniającego udzielenie ulgi w postaci umorzenia kary pieniężnej można mówić np. w razie znacznego obniżenia zdolności płatniczych strony, spowodowanych zdarzeniem losowym (powódź, pożar, kradzież lub inne zdarzenie uznane za wyjątkowe). W niniejszym postępowaniu ze zdarzeniem takim nie mamy do czynienia.

Mając powyższe na względzie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zauważa, iż z dokumentów przedłożonych przez Stronę wynika, że:

- 1) Przedsiębiorca w 2020 r. osiągnął dochód w wysokości (...);
- 2) Przedsiębiorca w 2020 r. miał zaległości w płatnościach na rzecz kontrahentów w wysokości (...) (spóźniona o co najmniej 2 m-ce) oraz (...) (spóźniona o co najmniej 7 m-cy);
- 3) Przedsiębiorca na dzień 23 lutego 2021 posiadał środki pieniężne na rachunkach bankowych w wysokości (...).

Zważywszy na powyższe ustalenia, należy dojść do wniosku iż sytuacja gospodarcza Przedsiębiorcy w 2020 r. była trudna. Strona miała problemy z regulowaniem bieżących zobowiązań, co prawdopodobnie wynikało z faktu, iż wielkość dochodu nie pozwalała na

jednoczesną terminową ich obsługę oraz zaspokajanie potrzeb życiowych. Zgromadzone na dzień 23 lutego 2021 r. środki pieniężne na rachunkach firmowych były na tyle niskie, że nierealnym wydaje się, aby Przedsiębiorca był w stanie dokonać jednorazowej zapłaty kary w pełnej wysokości.

Niezależnie od powyższego, zgodnie z orzeczeniem Naczelnego Sądu Administracyjnego z 27 czerwca 2000 r. „w sprawach stosowania ulg przedmiotem oceny organów podatkowych musi być stan faktyczny, w tym głównie sytuacja finansowa, rodzinna i życiowa strony istniejąca w dacie rozstrzygnięcia sprawy” (I SA/Ka 1821/98), co w niniejszym postępowaniu oznacza rok 2021. Pomimo, iż sytuacja Przedsiębiorcy w 2020 r. była trudna i fakt ten należy ocenić jako istotny dla sprawy, obecna sytuacja Przedsiębiorcy jest niemożliwa do jednoznacznej oceny zważywszy na brak aktualnych informacji o stanie przeterminowanych zobowiązań, dochodzie osiągniętym w 2021 r. oraz środkach pieniężnych pozostających do dyspozycji. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zgodnie z przepisami ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest jedynie Zarządzającym tym systemem i nie został wyposażony w narzędzia umożliwiające ustalenie sytuacji finansowej strony postępowania, przy ustalaniu ważnego interesu strony musi polegać na materiałach przekazanych przez stronę. W związku z powyższym, to na stronie postępowania wnioskującej o zastosowanie ulgi ciąży obowiązek uprawdopodobnienia wystąpienia przesłanek jej zastosowania. Przedsiębiorca nie przedstawił jednak żadnych dowodów wskazujących na jego kondycję finansową w roku 2021. Za takowy nie można bowiem uznać wydruk z systemu CEIDG, wskazujący na zawieszenie działalności gospodarczej, gdyż nie przesądza to o nieposiadaniu przez Stronę innych źródeł dochodu (np. etat, wynajem). Na marginesie należy dodać, iż zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z 18 kwietnia 2003 r. „niepowodzenie finansowe działalności gospodarczej nie może skutkować obowiązkiem rozłożenia zaległości podatkowej na raty (III SA 2040/01)”.

W ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów żaden z podniesionych przez Przedsiębiorcę argumentów, ani przedłożonych dowodów nie świadczy o nadzwyczajności sytuacji w jakiej Strona się znalazła.

W ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, dla zastosowania umorzenia administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części, Strona powinna wykazać swój ważny interes, poprzez przedłożenie dowodów na to, że nie jest w stanie uiścić nałożonej kary pieniężnej, a jej wyegzekwowanie w drodze egzekucji administracyjnej stanowiłoby nadmierne obciążenie majątkowe lub rodziło inne negatywne skutki. Sam fakt przedłożenia organowi kopii i wydruków różnych dokumentów nie przesądza o tym,

że Strona znalazła się w wyjątkowej sytuacji, uniemożliwiającej uiszczenie kary pieniężnej, szczególnie, że Przedsiębiorca nie przedłożył żadnych dowodów wskazujących na jego kondycję finansową w roku 2021.

Ponadto należy zwrócić uwagę na fakt, iż zgodnie z art. 189k § 1 Kpa organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej. Zwrot „może”, wskazuje jednoznacznie, iż udzielenie ulgi ma charakter fakultatywny, nie zaś obligatoryjny co w praktyce oznacza pozostawienie organowi swobody wyboru konsekwencji prawnych. Przedmiotem uznania jest tutaj określenie skutku prawnego w postaci umorzenia bądź też odmowy umorzenia kary pieniężnej (por. wyrok NSA z 28.01.2016 r., sygn. II FSK 2887/13).

Konkludując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, brak jest podstaw do przychylenia się do wniosku Strony o umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości. Niemniej jednak, przedłożone przez Przedsiębiorcę dowody, wskazują na trudną sytuację finansową w roku 2020. Z tych też względów Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zdecydował się udzielić ulgi w spłacie administracyjnej kary pieniężnej, poprzez rozłożenie jej na 12 rat.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;

- 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo – administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz.U. z 2021 r. poz. 735).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2019 r. poz. 2325, ze zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

Z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/